

ZVON

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O. Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Úcta a láska k protivníkům

Úcta a láska se musí ztakovat až na ty, kdo ve věcech sociálních, politických i náboženských smýšlejí a jednají jinak než my; čím hlubší totiž vnímáme lidské láskou do jejich myšlení, tím snadněji budeme moci s nimi začít rozhovor.

Tato láska a přívětivost nás ovšem nesmí učinit lhostejnými k pravdě a k dobru. Ano, právě láska pudí učedníky Kristovy k tomu, aby všem lidem zvěstovali pravdu o spáse. Je však třeba dělat rozdíly mezi bludem, který třeba vždy odmítat, a mezi bloudícím, který si stále zachovává důstojnost osoby, i když jeho náboženské názory jsou mylné či ne správné. Bůh sám je soudce srdcí, a nám zakazuje soudit o vnitřní vině kohokoliv.

Kristova nauka vyžaduje, abychom odpouštěli i příkoří, a rozšiřuje na všechny nepřátele přikázání lásky, který je přikázáním Nového zákona: "Slyšeli jste, že bylo řečeno: miluj svého bližního a měj v nenávisti svého nepřítele; ale já vám pravím: milujte své nepřátele, dobře čiňte všem, kteří vás pronásledují a pomlouvají" (Mt 5, 43-44).

Zásadní rovnost všech lidí a sociální spravedlnost

Protože všichni lidé, kteří mají rozumovou duši a byli stvořeni k obrazu Božímu, mají tutéž přirozenost a též původ, a skrze Kristovo vykoupění požívají téhož povolání a božského určení, je třeba, aby se základní rovnost všech lidí víc a více uznávala.

Samozřejmě že rozličnými tělesnými schopnostmi a růzností rozumových a mravních sil si nejsou všichni lidé rovní. Přesto však třeba překonat a odstranit jakýkoliv druh sociální nebo kulturní diskriminace v základních právech člověka z důvodu pohlaví, rasy, barvy, společenského postavení, jazyka nebo náboženství, poněvadž odporuje Božímu záměru. Bohužel tato

základní práva člověka nejdou ještě všude plně zachovávana: jako upírá-li se ženě možnost svobodně si volit manžela a vybrat si své životní povolání, nebo dosáhnout stejné výchovy a vzdělání, jaké se přiznávají muži.

Ačkoliv jsou mezi lidmi spravedlivé rozdíly. Přesto stejná důstojnost osob vyžaduje, aby se dospělo k lidštějším a spravedlivějším životním podmínkám. Přílišné hospodářské a sociální nerovnosti mezi jednotlivými členy nebo národy jedné lidské rodiny působí pohoršení a odporují sociální spravedlnosti, nestrannosti, důstojnosti lidské osoby jakož i společenskému a mezinárodnímu míru.

Jak soukromé, tak i veřejné instituce se mají snažit o to, aby se daly do služeb důstojnosti a cíle člověka a zároveň rozhodně bojovaly proti jakékoli společenské nebo politické porobě a zachovávaly v každém režimu základní lidská práva. Ano, tyto instituce se mají poznenáhlu uvádět v soulad s duchovními skutečnostmi, které jsou nejvyšší ze všech, i když snad někdy trvá dlouho, než se dosáhne žádaného cíle.

(pokračování)

* * *

ZELENÁ TABULA

Moderná školská budova.

Riaditeľ mi hrdo vysvetľuje jej najnovšie vymoženosti.

Najväčším výtvarným je zelená tabuľa. Odborníci dlho študovali, skúmali a teraz vieme, že zelená farba je pre školské tabule najvhodnejšia: neunavuje oči a upokojuje nervy.

Pane, ty si nepotreboval na to veľa času... zafarbil si lúky a lesy na zeleno. Tvoje výskumné strediska fungovali obdivuhodne.

A aby si nás nenudil, rozšial si po svojich lúkach nespočetné odtienky zelene. A tak ľudské "objavy" odhalujú iba to, čo si ty už od večnosti rozhodol.

Vďaka ti, Pane, že sa k nám správaš ako dobrý otec rodiny.

Dožičievaš deťom radosť z toho, že obáva po ťa y tvoje múrost a ťsky.

Uchovaj nás však od presvedčenia, že my sme ich vynálezcami!

(Quolst)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

ŠESTÉ A DEVÁTÉ PŘIKÁZÁNÍ NESESMILNÍŠ NEPOŽADÁŠ MANŽELKU BLIŽNÍHO SVÉHO

* Co je ctnost cudnosti?

Ctnost cudnosti chrání čistotu tím, že nás vede, abychom střežili své smysly, abychom v sobě neprobouzeli pokušení, abychom se slušně oblékali a chovali a nebyli druhým pokušením ke hříchu.

* Je necudnost v pohledech, řeči atd. hřích?

Pohledy, četba, řeči a obdobné skutky, které odporují ctnosti cudnosti, mohou být hřích podle okolností.

Kdo nemá právo užívat pohlavní schopnosti a dělá uvedené věci pouze ze zvědavosti, a nedá svůj souhlas k pohlavním pocitům, dopouští se lehkého hříchu. Dá-li svůj souhlas, pak je to pro svobodnou osobu těžký hřích. I pro manžele se taková věc může někdy stát příležitostí k těžkému hříchu; může zde totiž vzniknout nebezpečí dobrovolné nedovolené touhy po třetí osobě. Má-li někdo, ať svobodný nebo ženatý, vážný důvod k tomu, aby vykonal něco, co je samo v sobě dobré, ale může probudit pohlavní pocity, k nimž on ale nedá svůj souhlas - např. při studiu lékařství, aby nabyl patřičného poučení - pak taková věc není hřích.

* Jak si chráníme čistotu?

Čistotu si chráníme: **modlitbou**, zvykem utéci se k modlitbě, zvláště ve chvíli pokušení; **vroucí úctou k Panně Marii**; **častou svatou zpovědí a svatým přijímáním**; tím, že se budeme vyhýbat hříchu, jako jsou jisté druhy knih, časopisů, obrazů, zábav a přátel.

* * *

Pohanská společnost, v níž žijeme, si neváží ctnosti čistoty. Rodiče a učitelé by měli hledět ze všech sil vštípit mladým lidem vážnost pro tuto významnou ctnost. Čistotu nesmíme líčit jen jako potlačování pohlavního pudu a pohlavní schopnosti, nýbrž jako kladnou ctnost, která je naprosto nezbytná u dospělého muže a ženy. Pohlavní schopnost je něco samo v sobě dobrého a posvátného, není nic špatného a nečistého na těch částech těla, které souvisí s pohlavím; celé tělo se všemi svými částmi a údy je od přirozenosti dobré, křtem se stalo chrámem nejsvětější Trojice. Jestliže mluvíme o pohlavní síle jako o věci dobré a posvátné a vyložíme-li náležitě její význam v manželství, pak není obtížné ukázat, proč každé zneužití pohlavní schopnosti je spíš něco tragického, a ne nějaké vábivé dobrodružství.

* * *

1. Za živou a zemř. rod. Russo z obou stran - pí. M. Russo
 - Za zemř. Josefa Malíka - manželka děti s rodinami
 - Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
2. Za živou a zemřelou rod. Drhovu a Košařovu z obou stran - manželé Drhovi
 - Za zemřelého Martina Pojetu, manželku a děti - paní Josefa Pavlicová
3. Za duše v očištění na které nikdo nepamatuje - paní Marie Tomečková
4. Za zomrelých rodičov z oboch strán a brata Milana -
 - manželia Abrahamovi
 - Za Charlie Dickson - paní Marie Tomečková
5. Za zemř. Lawrence Závka - rodiče a sourozenci s rod.
 - Za zemřelou přítelkyni Mary - první výročí jejího úmrtí - manž. Míla a Alois Hanákovi
6. Za zemřelé rodiče a bratra - pan Eduard Tomšej
 - Za zemřelého Vítězslava Hlavatého - pan J. Minister
7. Za zemř. manžela Tomáše - paní Františka Pavlicová
 - Za zemřelého otce matku - pan Jeroným Minister
8. Za zemřelou maminku Marii - manželé Brotánkovi
 - Za zemř. Vítězslava Hlavatého - pan Mirek Kašpar
9. Za zemř. manžela a rod. Guvňovu a Cic kovu - paní Mary Gluvňová
 - Z ži - ř. od. D ň' Ka "čko
 děkování za 75 let života - rodina Daňkova

10. Za zemřelého Františka Holečka - jeho manželka Louise
 - Za zemřelého Vítězslava Hlavatého - jeho rodina
11. Za zemřelého Vítězslava Hlavatého - rodina Jelínkova
 - Za zemřelou Janu Karlovskou - přátelé Hlavatých
12. Za zemřelou Amalii Svitavskou - Dr. Vladimír Walzel
 - Za zemřelou Lorraine Herbikovu - paní J. Pavlicová a rod. Smrčkova
13. Za zemřelého Vlastimila Bílka - jeho manželka a dcery
14. Za zemřelou manželku Marii - pan František Smola
 - Za zemřelého Voloda Lehma - jeho manželka
15. Za zemř. Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby a p.
 - Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jarmila Stekrová
 - Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
 - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za živé a zemř. členy rod. Ořečovských z obou stran - manželé Ořečovští
 - Za zemřelého tatínka Hynka Hromádku - manželé Stránští
17. Za zemřelou tetu Lídu Jindrovu - manželé Plannerovi
 - Za zemřelou tetu Albínu Nevyhoštěnou - pan Jeroným Minister

18. Za živou a zemřelou rodinu Yirkovu z obou stran - manželé Yirkovi
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - manž. Jitka a František Bláhovi
19. Za zemřelého Josefa Sitka - rodina Kubelkova a děti
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - jeho manželka Anna
- Za zemř. Aloise Lysého, jeho sestru Helenu a rodinu Popelářovu a Jančíkovu
21. Za zemřelého Dr. Rudolfa Krempla - jeho manželka
22. Za zemřelého manžela - paní Mary Zářišová
23. Za živou a zemřelou rodinu Němečkovu - pan František Němeček
- Za zemřelého manžela Karla - paní Anna Nádvořníková
24. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - rodina pana Otakara Bláhy
25. Za zemřelého Jana Javoru - jeho manželka s rodinou
26. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
27. Za živou a zemřelou krajanskou naši rodinu
28. Za zemřelého Dr. Zbyslava Peterse - jeho manželka a dcera

ZEMŘELI: Marie Čihalová - Dr. Rudolf Kreml - Vítězslav Hlavatý.
Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se:
"Abys jim lehkého odpočinutí a nám radostného shledání s nimi dopřál,
prosíme Tě, vyslyš nás!"

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N É

Mistr Rudolf Firkušný se dožívá OSMDESÁTKY. Pan František Daněk
PĚTASEDMDESÁTKY. Paní Marie Jedličková SEDMDESÁTKY
A paní Marie Winters ŠEDESÁTKY.

Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu
vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a
hojně požehnání.

První neděli v březnu - 1. III. 1992

M A S O P U S T N Í Z Á B A V A

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli ráno v 10 hodin
u svatého Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st. Ave a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u P. Marie
Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od
9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách je
SPOLEČNÁ SNIDANĚ.

B Ů H , V K T E R É H O N E V Ě Ř Í M

Nikdy nebudu věřit v Boha, který by nestál o člověka a neměl v něm zálibení.

v Boha, který by vyžadoval, abychom každou zkoušku složili jen na výbornou,

v Boha, který by hrozbou ohně stíhal každou lidskou radost,

Boha, který by řekl, že děti se někdy zatoulají, a že zapomínají,

v Boha, který by nenabízel nové setkání tomu, kdo ho opustil,

v Boha, který by neměl pro každého člověka zvláštní, osobní a jenom jemu určené slovo,

v Boha, který by překážel člověku růst, měnit sebe a svět k lepšímu,

v Boha, který by odsuzoval hmotu,

v Boha, který by odsuzoval sexualitu,

v Boha, který by nebyl láska a nedovedl proměnit v lásku všechno, čeho se dotkne,

v Boha, který by navždy zničil tělo, místo aby je vzkřísil,

v Boha, který by se staral o duše, a ne o lidi,

v Boha, kterého by se nemuseli bát bohatí, před jejichž dveřmi je bída a hlad, - který by si liboval v bolesti,

v Boha lidí, kteří si myslí, že milují Boha, když nemilují nikoho,

v Boha, lidí, kteří chodí do kostela a přítom nepřestávají lhát, krást a donášet, - lidí, kteří si nikdy nezašpiní ruce a nic neriskují,

v Boha, který by ve jménu naděje na Věčný život bránil úsilí o přetváření světa,

v Boha kazatelů, kteří mají hotovou odpověď na všechny otázky,

v Boha, který by byl monopolem jen jedné církve, rasy či kultury,

v Boha, který by nebyl přítomen všude, kde se lidé milují,

v Boha, kterého by bylo možno potkat jen v kostele,

v Boha, naivního stařečka, kterého můžeme využívat dle libosti,

v Boha, kterého by mohli pochopit jen lidé moudří a zralí,

v Boha bez tajemství,

v Boha, v kterého bych nemohl doufat proti vší naději.

Ano, můj Bůh je ten jediný Bůh.

KARDINÁL MAXIMOS IV.

* * *

Keď prídeš aj nakraj sveta, všade nájdeš Božie stopy. Keď sa však pohrúžiš do najtajnejších hlbok svojho srdca, tam nájdeš Boha.

(Delbrél)

Don Bosko už vo svojom detstve badal, že má náklonnosť k pýche. Veď je to hriech, ku ktorému sme viac-menej všetci náklonní. A Don Boskove veľké duševné dary a úspechy mohli túto pýchu len zosilňovať. Ale on si to zavčasu uvedomil a húževnatou námahou hľadel sa dopracovať k hĺbokej, úprimnej pokore, ktorá je základom kresťanských čností. Don Rua opisuje jeho pokoru takto:

- Pokora ho robila dieťaťom medzi deťmi, ano, sluhom detí. Aby mohol ostať medzi svojimi milými šarvancami, zriekol sa osobných výhod, postupu a hodností vo svojom príkladnom živote. Slúžil im ako sluha, najmä v prvých rokoch. Delil im jedlo, plátal im šaty a bielizeň, strihal im vlasy a česával ich. Opatroval ich v chorobe. Jeho pokora premohla v ňom vrodenu ostýchavosť a šiel pre svojich chovancov žobrať, orodovať a prosiť. Hrával sa s deťmi, akoby patrili rovno k nim. Do priateľského rozhovoru sa dal s uličníkmi a inými opovrhnutými ľuďmi. Často prišli do ústavu osoby vysokého postavenia, aby sa presvedčili o vnútornom živote ústavu, a žasli od prekvapenia, keď videli Don Boska sedieť na zemi medzi deťmi.

Po cti a sláve netúžil nikdy. Chcel vždy ostať len jednoduchým Don Boskom. Vieme, že i samému pápežovi Piovi IX. odmietol ponúknutý titul pápežského komorníka. A práve tak odmietol i štátne vyznamenanie. Minister gróf Cibrario ponúkal mu ritiersky rád svätého Morica a Lazara. Don Bosko sa spieral:

- Pán minister, veď by sa moji chlapci zbláznili, keby ma mali volať "pán rytier Don Bosko", a nevedeli by sa ku mne už tak dôverne chovať. Dajte mi radšej nejakú podporu na nich.

Ministra sa hlboko dotkli jeho slová a poukázal salesianskému ústavu 500 lir ročnej subvencie.

Don Berto bol Don Boskovým tajomníkom.

- Vieš čo, Don Berto? - obrátil sa raz k nemu Don Bosko - ty musíš dávať pozor na všetky moje chyby a zlozvyky a musíš ma na ne vždy upozorniť. A najlepšie bude, keď to aj hneď začneš a povieš, čo sa ti na mne nelúbi. Rozumieš?

Don Berto bol prekvapený a začal sa vyhovárať:

- Tie vaše chyby nestoja za to. Ale ak to musí byť, teda dobre, upozorním vás. Keď hovoríte, miešate do reči zbytočná slova: že, vraj, ale atď.

- A to je všetko?

- Teraz viac neviem. Ale ak si prajete, nabudúce si poznačím, čo nesprávneho u vás zbadám. Lebo veď i mne ide o vašu česť. Viete, čo povedal už Salustius, že pri veľkých mužoch hľadajú ľudia i na najmenšie chyby a nedokonalosti ako na veľké hriechy.

P. Felix Giordano, oblát Panny Marie, sa raz pýtal Dona Boska, ako len vie z ničoho nič tvoriť také veľké veci.

- To nie je moja zásluha - odpovedal Don Bosko - to robí všetko Pán Boh. Lebo keď Boh chce vo svojom milosrdenstve voľačo spraviť, robí to z ničoho. Ujistujem vás, že keby mal Pán Boh v turinskom biskupstve ešte neschopnejšieho a úbohejšieho kňaza, vtedy toho by si bol vyvolil za nástroj pri vybudovaní diela, ktoré spomínate a obdivujete.

Raz, len jediný raz prejavil Don Bosko svoje sebavedomie. Hovorilo sa o jeho smrti. Don Berto nadhodil, že Don Boskova smrť by vzbudila všeobecnú sústrasť. Don Bosko vtedy poznamenal:

- Keď umriem, ľudia povedia: "Chudák, i on už zomrel." - A bude koniec. Kto sa však bude z mojej smrti tešiť, to bude diabol. Ten si vydýchne a povie: "No, konečne, že už zmizol aj ten moj nepriateľ, čo foľko proti mne bojoval a kazil mi všetky práce."

Zdá sa, že najťažšou zkúškou Don Boskovej pokory bolo, keď musel žobrať o almužnu pre svojich chovancov a ústavy. Jeho vrodená hrdosť sa musela hrozne premáhať, keď mal siahnuť po almužne. A hoc aj celý jeho život bol akýmsi ustavičným a večným žobraním, predsa každá jeho prosba o almužnu bola novou a novou obeťou na oltár pokory. Vždy sa totiž začervenal, keď musel prosiť o pomoc, i keď pre seba neprosil nič. Ved' vieme, že ak o niečo prosil, vždy šlo o skutky kresťanského milosrdenstva k blížnemu.

(Alberti - Jur. Koza Matejov: D O N BOSKO)

Josef Václav Sládek:

MALÁ ŠVADLENA

Šiju, šiju plátno biele
své panence na košile,
co nepadne na košílku,
rozešiju na postýlku.

Rozešiju na polštáre,
ani steh se nevypáre;
na šátky a na ubrusy
zбудou ešte hezké kusy.

